

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. С., 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

Членове: Румяна Ат. Танева
Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Анна Т. Трифонова Въззивно търговско дело № 20255501000498 по описа за 2025 година

Обжалвано е решение № 798/28.10.2025г. постановено по гр. д.№ 644/2025 г. по описа на Районен съд – К., с което съдът признава за установено в отношенията между В. Б. Г., от една страна и „Ю.” АД, че за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване на кредитна карта PLUS-19362180 от 02.06.2022 г., сключен между В. Б. Г. и „Б.” КЧТ гр. С., чийто правоприемник е „Ю.” АД, е нищожен на основание чл.26, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 22, вр. чл. 10, вр. чл. 19 от ЗПК, вр. чл. 143, ал. 1 от ЗЗП.

Въззивникът „Ю.” АД излага доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, изложени са съображения и оплаквания в жалбата, направено е искане да се отмени обжалваното решение изцяло и се постанови друго, с което да се отхвърлят исквете. Претендират се сторените разноси по делото.

В законния срок е постъпил писмен отговор от страна на въззиваемия В. Б. Г., в който е взето становище, че жалбата е неоснователна, а решението е законосъобразно и правилно, изложени са подробни аргументи в тази връзка, направено е искане да се отхвърли жалбата и да се потвърди първоинстанционното решение. Претендират се направените разноси по

делото.

Съдът като обсъди събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Пред първоинстанционния съд е предявен иск с правно основание чл.26, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 22, вр. чл. 10, вр. чл. 19 от ЗПК.

Ищецът В. Б. Г. моли съда да признае за установено че Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS - 19362180 от 02.06.2022г. сключен между В. Б. Г., и „Ю.“ АД като правопреемник на „Б.“ КЧТ е изцяло недействителен.

В условията на евентуалност в случай че съдът прецени, че целият договор не е недействителен, моли съда да признае за установено, че клаузата „такса ангажимент“ от Договор за кредит от PLUS -19362180 от 02.06.2022г. сключен между В. Б. Г., ЕГН ***** и „Ю.“ АД като правопреемник на Б.“ КЧТ е нищожна на основание чл.26, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 22, вр. с чл. 11, чл. 19 ал.4, чл.33 ЗПК, както и по чл. 143, ал.1 от ЗЗП.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника „Ю.“ АД, който счита, че предявеният иск е недопустим поради липса на правен интерес, евентуално моли съда да отхвърли същият като неоснователен.

По делото не е спорно, че „Ю.“ АД е правопреемник на „Б.“ КЧТ гр. С..

Не е спорно, че с договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит - кредитна карта PLUS -19362180 от 02.06.2022 г. „Б.“ КЧТ, в качеството на кредитор предоставя на В. Б. Г., сума в общ размер на 944.56 лева., при сума на кредита 800 лв. Съгласно договора, годишния лихвен процент по договора е в размер на 13.04 %, ГПР 18.54 % и срок на кредита – дванадесет погасителни вноски. Наред с това, съгласно договора, кредитополучателят следва да заплати сумата в размер на 20 лева - такса ангажимент и застрахователна премия. Общата месечна погасителна вноска е в размер на 84.78 лв. видно от инкорпорирания погасителен план в горепосочения договор.

Видно от договор за застрахователно посредничество ответното дружество е поело задължение срещу възнаграждение да посредничи на

ищеца за сключването на застрахователен договор със застрахователите “К.” и “К.к.”. Представен е Сертификат за застраховка “Защита на плащанията” на кредитополучателите на потребителски паричен кредит.

За изясняване на делото от фактическа страна, пред първоинстанционния съд е назначена съдебно-счетоводна експертиза, от чието заключение се установява следното:

По делото е прието заключение на изготвената съдебно-счетоводна експертиза, според което размерът на отпуснатия кредит по договор е 944,56 лв. От сумата на отпуснатия заем е прихваната такса ангажимент в размер на 20 лв. и застрахователна премия 144,56 лв., т. е. ищецът е усвоил 780 лв. Такса ангажимент е платена предварително. Представената от банката справка показва, че кредитополучателят е погасил заема чрез 12 месечни вноски. Заплатената обща сума е 1017,36 лв., което съответства на договорения погасителен план. Във всяка вноска са включени погасявана главница и възнаградителна лихва. Отделно са заплатени застрахователни премии (64,56 лв. за „Защита на плащанията” и 80 лв. за „Домашен комфорт”) и е удържана такса ангажимент 20 лв. при усвояването.

Банката представя доказателства, че премиите са превеждани към застрахователните дружества „К.Ж.” и „К.к.”.

В договора за потребителски кредит № PLUS-19362180 от 02.06.2022 г., таксата „ангажимент” не е включена в изчисленията на посочения договорен ГПР (18.24%). В стандартния европейски формуляр и в договора ГПР е изчислен само на база главница и възнаградителна лихва. Таксата ангажимент в размер на 20 лв. е удържана при усвояване на кредита, което я прави реален разход за потребителя, т.е. част от цената на кредита. При повторно изчисление на ГПР, с включване на тази такса и застрахователните премии, реалният ГПР нараства от 18.24% до 19.72%. Следователно: Таксата „ангажимент” по същество представлява част от разходите по кредита, но не е включена в договорно посочения ГПР, което води до занижено представяне на общата цена на кредита пред потребителя.

Съгласно предоставена справка от дружеството кредитор, платените от кредитополучателя суми са както следва: главница – 944.56 лева и лихва – 66.87 лева. Застрахователните премии са включени в общия размер на предоставения потребителски кредит и цялата сума се олихвява в пълен

размер за целия срок на кредита. Надвнесената сума от ищеца на ответника над главницата е в размер на 66.87 лева и представлява възнаградителна лихва за периода на плащане на кредита.

Съгласно Договор за потребителски кредит № PLUS-19362180/02.06.2022г., таксата ангажимент се удържа от кредитополучателя при отпускането на кредита. Отчитайки факта, че от същата тази одобрена сума се удържат застрахователните премии по двете застраховки при отпускането на кредита експертизата приема, че таксата ангажимент също би следвало да се включи при изчисляването на годишния процент на разходите.

При изчисляване на реалния ГПП вещото лице използва методологията, предвидена в Приложение №1 към Закона за потребителския кредит (ЗПК). Взето е предвид, че кредитополучателят реално е получил сума от 924.56 лв. (след удържане на таксата ангажимент) и е заплатил 12 вноски по 84.78 лв. за срок от една година при ГЛП 13.04%. При тези параметри изчисленият реален ГПП е 19.72%, което означава, че действителното оскъпяване на кредита е по-високо от посоченото в договора (18.24%). Разликата възлиза на 1.48 процентни пункта или увеличение с около 8.1%.

Съгласно предоставена информация от дружеството кредитор става ясно, че към края на всеки месец се генерира файл с дължимите през текущия месец застрахователни премии, разделени на различни специфики. Застраховките по кредити не се плащат всяка една по отделно, а с обща сума към застрахователя К., който е представляван от две дружества „К.” АД – клон Б. и „К.Ж.” АД – клон Б., на месечна база. Спрямо покритието на застраховката и нейното разпределение, се превежда на двете дружества поотделно. Сумата на месечната застрахователна премия по PLUS19362180, както и плащането от „П.” към „К.” АД – клон Б. и „К.Ж.” АД – клон Б., на този кредит е част от плащането.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Сключеният между „Б.” КЧТ и В. Б. Г. договор има характеристиките на договор за потребителски кредит по смисъла на [чл. 9, ал. 1 от ЗПК](#), спрямо който са приложими особените изисквания за действителност на ЗПК. Съгласно чл. 22 ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2, договорът за потребителски кредит е

недействителен.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и следва да съдържа годишният процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

В процесния договор е посочен ГПР в размер на 18, 24%, поради което формално е спазено изискването на чл.19, ал. 4 от ЗПК. Размерът на посочения в договора ГПР обаче не съответства на действителния такъв съобразно поетите от потребителя задължения. Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗПК, годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗПК "общ разход по кредита за потребителя " са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит.

В случая от заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че в договора за потребителски кредит № PLUS-19362180 от 02.06.2022 г., таксата „ангажимент” не е включена в изчисленията на посочения договорен ГПР (18.24%). В стандартния европейски формуляр и в договора ГПР е изчислен само на база главница и възнаградителна лихва. Таксата ангажимент в размер на 20 лв. е удържана при усвояване на кредита, което я прави реален разход за потребителя, т.е. част от цената на кредита. При повторно изчисление на ГПР, с включване на тази такса и застрахователните премии, реалният ГПР нараства от 18.24% до 19.72%.

При това положение се налага изводът, че договорът за потребителски кредит не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, тъй като в него липсва действителният процент на ГПР. Годишният процент на разходите е

част от същественото съдържание на договора за потребителски кредит, въведено от законодателя с оглед необходимостта за потребителя да съществува яснота относно крайната цена на договора и икономическите последици от него, за да може да съпоставя отделните кредитни продукти и да направи своя информиран избор. След като в договора не е посочен ГПР при съобразяване на всички участващи при формирането му компоненти, което води до неяснота за потребителя относно неговия размер, не може да се приеме, че е спазена нормата на [чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК](#). Последица от неспазване изискването на [чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК](#) е, че същият се явява недействителен – [чл. 22 ЗПК](#) /в този смисъл задължителното [Решение от 21.03.2024 г. по дело № С-714/2022 г. на Съда на Европейския съюз/](#).

Предвид гореизложеното въззивният съд намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

По отговорността за разноски.

В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие сключен с ищцата, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАДв.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

В настоящия случай с оглед предмета и сложността на производството и вида на извършените от пълномощника на ищца процесуални действия - отговор на въззивна жалба, без явяване в съдебно заседание, следва да се определи адвокатско възнаграждение за осъщественото представителство на В. Б. Г. във въззивното производство **в размер на 400 лв. /204.52 евро/**.

С оглед изхода на делото „Ю.” АД следва да заплати на адв. М. Н. Д.

адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ на В. Б. Г. във въззивното производство **в размер на 400 лв. /204.52 евро/.**

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от Б., считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за Б., към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочената сума следва да се превалутира по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 798/28.10.2025г. постановено по гр. д. № 644/2025 г. по описа на Районен съд – К..

ОСЪЖДА „Ю.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С., **, да заплати на адв. М. Н. Д. от АК-С., с адрес: гр. К., ** адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ на В. Б. Г. във въззивното производство **в размер на 204.52 евро /двеста и четири евро и 52 евроцента/.**

Горепосочената сума може да бъде преведена на адв. М. Д. по следната банкова сметка: **.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____